

Beleidsregels terugvordering en invordering Participatiewet, IOAW en IOAZ van de Dienst Sociale Zaken en Werkgelegenheid Noardwest Fryslân

Inleiding

aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZW-wetgeving:

Per 1 januari 2013 is in werking getreden de Wet aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZW-wetgeving (33.207). Deze aanscherping heeft tot doel om ten onrechte of tot een te hoog bedrag aan verstrekte uitkering als gevolg van het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht terug te vorderen.

Vorderingen die het gevolg zijn van schending van de inlichtingenplicht en die betrekking hebben op de periode ná 31 december 2012 moeten verplicht worden teruggevorderd en de belanghebbende is verplicht om tenminste tien jaar op de vordering af te lossen.

Naast de plicht om de ten onrechte of tot een te hoog bedrag aan bijstand of inkomensvoorziening terug - en in te vorderen is het dagelijks bestuur tevens verplicht om een bestuurlijke boete op te leggen. Dit, voor zover de ten onrechte of tot een te hoog bedrag is ontvangen het gevolg is van het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht. Bij recidive is het bestuur zelfs bevoegd om maximaal drie maanden de bestuurlijke boete rechtstreeks met de uitkering te verrekenen zonder rekening te houden met de bescherming van de beslagvrije voet.

In een afzonderlijke verordening c.q. beleidsregels is dit nader uitgewerkt.

In het verlengde van de invoering van de Participatiewet is het noodzakelijk het huidige invorderingsbeleid aan te passen. Inhoudelijk is er geen reden om tot aanpassing over te gaan.

terugvordering en invordering bij schending inlichtingenplicht per 1 januari 2013 een verplichting:

Op grond van artikel 58 van de WWB en thans de Participatiewet, artikel 25 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW) en Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) vordert het dagelijks bestuur dat de bijstand of de inkomensvoorziening heeft verleend de kosten van bijstand of de inkomensvoorziening terug. Dit voor zover de ten onrechte of tot een te hoog bedrag is ontvangen als gevolg van het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht.

In geval van dringende redenen en in de situatie dat de belanghebbende langdurig (in ieder geval minimaal 10 jaar) aan zijn aflossingsverplichting heeft voldaan behoudt het dagelijks bestuur de bevoegdheid om geheel of gedeeltelijk af te zien van verdere invordering. Hoe hier invulling aan wordt gegeven is uitgewerkt in deze beleidsregels.

Per 1 januari 2015 is de WWB komen te vervallen en hiervoor is in de plaats gekomen de Participatiewet. Artikel 58 van de WWB is ongewijzigd opgenomen in de Participatiewet.

beleidsuitgangspunten :

In deze beleidsregels is onderscheid gemaakt in vorderingen ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht en overige vorderingen.

Op vorderingen ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht geldt een hogere en langere aflossingsverplichting dan bij overige vorderingen. Voor vorderingen als gevolg van schending inlichtingenplicht vindt gedurende de periode van bijstandsverlening, qua hoogte van de aflossingsverplichting, aansluiting plaats bij het bepaalde in artikel 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Er geldt een aflossingsverplichting van tien jaar.

Zodra er sprake is van recidive van schending van de inlichtingenplicht waardoor als gevolg hiervan ten onrechte teveel uitkering is verstrekt vervalt de aflossingsverplichting van tien jaar en moet de vordering volledig worden terugbetaald. Ook als dit gedurende een langere periode moet plaatsvinden. Voor overige vorderingen geldt een aflossingsverplichting van drie jaar. Hiervan zijn uitgezonderd vorderingen ontstaan door het verstrekken van bijstand in de vorm van een geldlening waarbij de voorwaarden niet worden nagekomen of vorderingen ontstaan door het verstrekken van bijstand in de vorm van een geldlening op grond van het bepaalde in artikel 50, tweede lid Participatiewet.

Daarnaast geldt voor alle vorderingen dat – om reïntegratie naar de arbeidsmarkt te bevorderen – bij daadwerkelijke uitstroom naar arbeid, het mogelijk iets hoger inkomen niet direct wordt aangewend voor een hogere aflossingsverplichting.

Bbz 2004 :

Terugvordering van bijstand of bedrijfskapitaal binnen het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Bbz 2004) wijkt van het hiervoor genoemde af omdat de terugvordering in het Bbz 2004 een verplichtend karakter heeft.

Algemene wet bestuursrecht:

In de terugvorderingsbeschikking moet onder andere worden vermeld binnen welke termijn de vordering betaald moet worden. Aan de belanghebbende wordt tenminste een betalingstermijn van zes weken geboden. Indien niet binnen deze termijn betaald is, wordt een aanmaning gestuurd waarbij een termijn van minimaal twee weken wordt geboden om alsnog te betalen. Aan deze bepalingen, vastgelegd in

de Algemene wet bestuursrecht (Awb), dient het dagelijks bestuur zich te houden voordat tot dwanginvordering kan worden overgegaan.

Het voert te ver om onderdelen van de Awb in deze beleidsregels in te lassen. Om deze reden wordt in deze beleidsregels en in de werkinstructies verwezen naar de inhoud van Titel 4.4 (art. 4:85 t/m. 4:124) van de Awb.

Door te verwijzen naar de inhoud van de Awb wordt bereikt dat de inhoud van deze beleidsregels en werkinstructies continue in overeenstemming is met de inhoud van de Awb.

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1: Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte werkloze werknemers, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen de Algemene wet bestuursrecht.
2. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
 - a. de Participatiewet;
 - b. de IOAW: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
 - c. de IOAZ: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
 - d. dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van de Dienst Sociale Zaken en Werkgelegenheid Noardwest Fryslân;
 - e. dienst: de Dienst Sociale Zaken en Werkgelegenheid Noardwest Fryslân;
 - f. uitkering: de door het dagelijks bestuur betaalde kosten van bijstand, bedoeld in de Participatiewet en de uitkering, bedoeld in de IOAW, IOAZ, verhoogd met de afgedragen loonbelasting, premies volksverzekeringen en vergoeding als bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet, voor zover deze belasting, premies en vergoeding niet verrekend kunnen worden met de door het dagelijks bestuur af te dragen loonbelasting, premies volksverzekeringen en vergoeding, behoudens de in artikel 7, tweede lid, van deze beleidsregels genoemde uitzonderingen;
 - g. inlichtingenplicht: de verplichtingen genoemd in artikel 17, eerste lid Participatiewet, artikel 13 eerste lid IOAW, artikel 13, eerste lid IOAZ en artikel 30c, tweede en derde lid van de Wet SUWI.

Artikel 2. Gebruik maken van diverse bevoegdheden

1. Het dagelijks bestuur van de dienst maakt gebruik van:
 - a. de bevoegdheid ingevolge het bepaalde in artikel 54, derde lid, van de Participatiewet tot herzien of intrekken van een besluit tot toekenning van uitkering;
 - b. de bevoegdheid ingevolge het bepaalde in artikel 17, derde en vierde lid, van de IOAW tot herzien of intrekken van een besluit tot toekenning van uitkering;
 - c. de bevoegdheid ingevolge het bepaalde in artikel 17, derde en vierde lid, van de IOAZ tot herzien of intrekken van een besluit tot toekenning van uitkering;
 - d. de bevoegdheid tot terugvordering op grond van het bepaalde in de artikelen 58 tot en met 60 van de Participatiewet;
 - e. de bevoegdheid tot terugvordering op grond van het bepaalde in de artikelen 25, 26 en 28 van de IOAW;
 - f. de bevoegdheid tot terugvordering op grond van de artikelen 25, 26 en 28 van de IOAZ;
 - g. de bevoegdheid tot invordering via verrekening zoals bedoeld in artikel 48, vijfde lid, 60, derde lid Participatiewet, artikel 25, derde lid, 28, tweede en derde lid IOAW alsmede artikel 25, derde lid, 28, tweede en derde lid IOAZ;
 - h. de bevoegdheid tot invordering bij dwangbevel zoals bedoeld in artikel 60, tweede lid Participatiewet, 28, eerste lid IOAW en artikel 28, eerste lid, van de IOAZ.d
2. De bevoegdheden zoals beschreven in het eerste lid gelden voor het dagelijks bestuur als algemene verplichtingen, behoudens de in deze beleidsregels beschreven uitzonderingen, en behoudens de situatie waarin terugvordering van uitkering in strijd is met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Hoofdstuk 2 Terugvordering en geheel of gedeeltelijk afzien van terugvordering of verdere terugvordering

Artikel 3. Afzien van terugvordering of verdere terugvordering bij kruimelbedragen

1. In afwijking van de bevoegdheid tot terugvordering, én in afwijking van het bepaalde in artikel 2 van deze beleidsregels, ziet het dagelijks bestuur af van het nemen van een terugvorderingsbesluit indien de terug te vorderen uitkering ingevolge de Participatiewet een bedrag van € 150,00 op netto basis niet te boven gaat. Voor de IOAW en IOAZ geldt dat van terugvordering wordt afgezien indien de terug te vorderen uitkering een bedrag van bruto € 200,00 niet te boven gaat.
2. In afwijking van de bevoegdheid tot terugvordering, én in afwijking van het bepaalde in artikel 2 van deze beleidsregels, ziet het dagelijks bestuur af van verdere terugvordering indien op de restant vordering van € 150,- gedurende drie jaar, ondanks inspanningen van de Dienst, geen betalingen zijn ontvangen.
Als restant vordering geldt voor de Participatiewet een netto bedrag van € 150,-. Voor de IOAW en IOAZ geldt een bruto bedrag van € 200,-.
3. Het bepaalde in het eerste en tweede lid is niet van toepassing indien de uitkering ten onrechte is verstrekt omdat de belanghebbende de inlichtingenplicht niet of niet behoorlijk is nagekomen.

Artikel 4. Afzien van terugvordering conform zes maanden-jurisprudentie

1. In afwijking van de bevoegdheid tot terugvordering, én in afwijking van het bepaalde in artikel 2 van deze beleidsregels, beperkt het dagelijks bestuur - in het geval dat bij het dagelijks bestuur gegevens bekend zijn geworden die hadden moeten leiden tot wijziging of beëindiging van de uitkering - de terug te vorderen uitkering tot een periode van 6 maanden, te rekenen vanaf de datum waarop bij het dagelijks bestuur gegevens bekend zijn geworden die hadden moeten leiden tot wijziging of beëindiging van de uitkering.
2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing indien de uitkering ten onrechte is verstrekt omdat de belanghebbende de inlichtingenplicht niet of niet behoorlijk is nagekomen.

Artikel 5. Geheel of gedeeltelijk afzien van verdere terugvordering bij schulden

1. In afwijking van de bevoegdheid tot terugvordering, én in afwijking van het bepaalde in artikel 2 van deze beleidsregels, besluit het dagelijks bestuur om geheel of gedeeltelijk af te zien van terugvordering of verdere terugvordering van uitkering indien:
 - a. redelijkerwijs te voorzien is dat de belanghebbende niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden, en
 - b. redelijkerwijs te voorzien is dat een schuldregeling met betrekking tot alle vorderingen, behoudens de in het tweede lid van dit artikel bedoelde vorderingen, van de overige schuldeisers zonder een zodanig besluit niet tot stand zal komen, en
 - c. de vordering van de dienst wegens teruggevorderde uitkering ten minste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang.
2. Het eerste lid is niet van toepassing indien:
 - a. de terugvordering van uitkering het gevolg is van verwijtbaar gedrag van de belanghebbende inclusief het niet of niet naar behoren nakomen van de inlichtingenplicht of het terugvorderen van bijstand betreft die is verstrekt in de vorm van een geldlening op grond van het bepaalde in artikel 48, tweede lid, aanhef en onder b, van de Participatiewet;
 - b. het terugvorderen van bijstand betreft die is verstrekt in de vorm van een geldlening op grond van het bepaalde in artikel 50, tweede lid, van de Participatiewet en/of de vordering wordt gedekt door pand of hypotheek op een goed of goederen, behoudens voor zover de vordering niet op die goederen verhaald kan worden.
3. Het besluit tot het gedeeltelijk afzien van terugvordering of tot het gedeeltelijk afzien van verdere terugvordering als bedoeld in het eerste lid treedt niet in werking voordat tussen het dagelijks bestuur en/of schuldeisers en belanghebbende een schuldregeling overeenkomstig het eerste lid tot stand is gekomen.
4. Het besluit tot het geheel of gedeeltelijk afzien van terugvordering of van verdere terugvordering als bedoeld in het eerste lid van dit artikel wordt ingetrokken of ten nadele van de belanghebbende gewijzigd indien:
 - a. niet binnen twaalf maanden nadat dat besluit is bekendgemaakt, een schuldregeling tot stand is gekomen die voldoet aan de eisen bedoeld in het eerste lid;

- b. de belanghebbende zijn schuld aan de dienst niet overeenkomstig de schuldregeling voldoet;
- c. onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

Artikel 6. Afzien van verdere terugvordering waarbij de terugvordering niet het gevolg is van schending van de inlichtingenplicht

1. In afwijking van de bevoegdheid tot terugvordering, én in afwijking van het bepaalde in artikel 2 van deze beleidsregels, besluit het dagelijks bestuur af te zien van verdere terugvordering van de uitkering indien de belanghebbende:
 - a. gedurende drie jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan;
 - b. gedurende drie jaar niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan, maar het achterstallige bedrag over die periode, vermeerderd met de daarover verschuldigde wettelijke rente (deurwaarder) zoals bedoeld in artikel 18 en de op de invordering betrekking hebbende kosten, alsnog heeft betaald; of
 - c. gedurende vijf jaar geen betalingen heeft verricht en niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten;
 - d. een bedrag ineens betaalt, welke overeenkomt met ten minste de som of de restsom van drie jaar voldoen aan de betalingsverplichting zoals bedoeld in onderdeel a
2. Een besluit als bedoeld in het eerste lid, aanhef, onder b. en d. wordt genomen als de belanghebbende daarom schriftelijk heeft verzocht. Tot toepassing van het bepaalde in het eerste lid, aanhef en onder a. en c. wordt ambtshalve besloten.
3. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van:
 - a. de terugvordering van bijstand die is verstrekt in de vorm van een geldlening waarbij de voorwaarden verbonden aan de geldlening niet zijn nagekomen
 - b. vorderingen die zijn ontstaan als gevolg van het verstrekken van bijstand in de vorm van een geldlening op grond van het bepaalde in artikel 50, tweede lid, van de Participatiewet en/of de vordering welke door pand of hypotheek op een goed of goederen zijn gedekt.

Artikel 7. Afzien van verdere terugvordering bij een terugvordering van uitkering wegens schending van de inlichtingenplicht of wegens niet nakomen van de voorwaarden verbonden aan de geldlening

1. Ten aanzien van de terugvordering van een uitkering wegens schending van de inlichtingenplicht of niet nakomen van de voorwaarden verbonden aan een geldlening besluit het dagelijks bestuur af te zien van verdere terugvordering van de uitkering indien de belanghebbende:
 - a. gedurende tien jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan;
 - b. gedurende twintig jaar geen betalingen heeft verricht en het niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten.
2. Een besluit als bedoeld in het eerste lid, aanhef, onder a. wordt genomen als de belanghebbende daarom schriftelijk heeft verzocht. Tot toepassing van het bepaalde in het eerste lid, aanhef en onder b. wordt ambtshalve besloten.
3. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing of de aanspraak op het bepaalde in het eerste lid komt te vervallen indien de terugvordering van de uitkering het gevolg is van schending van de inlichtingenplicht én er sprake is van recidive. Met recidive wordt bedoeld dat binnen een periode van tien jaar opnieuw sprake is van terugvordering van een uitkering als gevolg van schending van de inlichtingenplicht.

Hoofdstuk 3. Invordering van terug te vorderen uitkering

Artikel 8. invorderingsbesluit in een herzienings-, intrekings- en/of terugvorderingsbeschikking

Het invorderingsbesluit wordt opgenomen in een herzienings-, intrekings en/of terugvorderingsbeschikking van een belanghebbende ten aanzien van wie het dagelijks bestuur een vordering stelt.

Artikel 9. De betalingsverplichting: bruto of netto

1. In de terugvorderingsbeschikking wordt de gehele vordering, berekend naar de uitkering als bedoeld in artikel 1, tweede lid sub f. van deze beleidsregels, meegedeeld aan belanghebbende. De vaststelling van deze vordering geldt dan voor belanghebbende als de opgelegde betalingsverplichting.
2. Belanghebbende kan volstaan met een netto-betaling van de vordering wanneer:
 - a. de vordering betrekking heeft op het lopende boekjaar én belanghebbende die vordering voldoet vóór het einde van het boekjaar; of
 - b. de vordering niet is voldaan vóór het einde van het boekjaar waarop deze betrekking heeft, maar belanghebbende niet kan worden verweten dat die vordering is ontstaan en evenmin kan worden verweten dat die vordering niet is voldaan in het kalenderjaar waarop deze betrekking heeft;

Artikel 10. Terugbetalingsverplichting ineens

1. Een vordering ontstaan door het achteraf ontvangen van middelen als bedoeld in artikel 58, tweede lid sub f. Participatiewet, artikel 25, tweede lid IOAW of artikel 25, tweede lid IOAZ wordt in één termijn in zijn geheel terugbetaald.
2. Indien de belanghebbende niet in staat is om de vordering zoals bedoeld in het eerste lid in één termijn in zijn geheel terug te betalen vindt terugbetaling plaats overeenkomstig het bepaalde in artikel 12, tweede lid van deze beleidsregels.

Artikel 11. De minnelijke betalingsregeling

1. Een belanghebbende kan binnen twee maanden na het besluit zoals bedoeld in artikel 8, een gemotiveerd verzoek indienen om een betalingsregeling te treffen. Dit, onder overlegging van bewijsstukken.
2. Binnen de beslistermijn zoals bedoeld in artikel 4:13, tweede lid van de Awb (acht weken) na ontvangst van een verzoek als bedoeld in het eerste lid, stelt het dagelijks bestuur de maandelijkse aflossingscapaciteit vast. De door het dagelijks bestuur vastgestelde aflossingscapaciteit geldt dan voor belanghebbende als de gedeeltelijke aflossingsverplichting. Het besluit van het dagelijks bestuur als bedoeld in dit lid geldt tevens als besluit tot uitstel als bedoeld in artikel 4:94 van de Awb, en wordt ingetrokken als belanghebbende de nader vastgestelde aflossing niet nakomt. Indien het besluit als bedoeld in dit lid wordt ingetrokken, geldt het bepaalde in artikel 7, eerste lid, laatste volzin, van deze beleidsregels onverkort.

Artikel 12. Vaststelling van de hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit bij belanghebbenden met een bijstandsuitkering

1. Indien belanghebbende een uitkering ontvangt op grond van de Participatiewet, de IOAW of de IOAZ, bedraagt de aflossingsverplichting 3% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm en de maximale toeslag, dan wel de van toepassing zijnde grondslag als bedoeld in artikel 5, derde lid en volgende, van de IOAW en/of IOAZ per maand inclusief vakantietoeslag.
2. De aflossingsverplichting bij een vordering die is ontstaan als gevolg van terugvordering bij schending van de inlichtingenplicht wordt vastgesteld op de volledige beslagruimte zoals bepaald in artikel 475d van het wetboek Burgerlijke Rechtsvordering.
3. In geval van beslaglegging door een derde (dat wil zeggen een andere schuldeiser dan het dagelijks bestuur), wordt de aflossingsverplichting ingevolge de bovengenoemde leden voor alle vorderingen bepaald op de volledige beslagruimte zoals aangegeven in artikel 475d van het wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 13. Vaststelling van de hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit bij uitstroom uit de Participatiewet, IOAW of IOAZ en personen die een inkomen hebben anders dan een uitkering op grond van de Participatiewet, IOAW of IOAZ en waarbij de vordering niet is ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht.

1. Als de terugvordering niet het gevolg is van schending van de inlichtingenplicht blijft de hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit bij beëindiging of intrekking van de uitkering gedurende één jaar na de datum van beëindiging of intrekking van die uitkering gehandhaafd op het bedrag dat belanghebbende op grond van het gestelde in artikel 12, eerste lid van deze beleidsregels tijdens de periode van bijstandsverlening, diende af te lossen.

2. Indien tijdens het nemen van een terugvorderingsbesluit een ander inkomen wordt ontvangen dan een uitkering voor levensonderhoud op grond van de Participatiewet, IOAW of IOAZ, wordt gedurende één jaar na de datum van beëindiging of intrekking van die uitkering de hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit vastgesteld op het bedrag dat belanghebbende op grond van het gestelde in artikel 12, eerste lid, van deze beleidsregels tijdens de periode van bijstandsverlening, diende af te lossen.
3. Na afloop van de termijn zoals genoemd in het eerste en tweede lid, wordt de hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit vastgesteld op het bedrag dat overeenkomt met 50% van de ruimte in het inkomen afgezet tegen de van toepassing zijnde bijstandsnorm zoals bedoeld in artikel 5 aanhef en onder c. van de Participatiewet. Hierbij wordt rekening gehouden met individuele bijzondere kosten. In de werkinstructies is dit nader uitgewerkt.

Artikel 14. Vaststelling van de hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit bij uitstroom uit de Participatiewet, IOAW of IOAZ en personen die een inkomen hebben anders dan een uitkering op grond van de Participatiewet, IOAW of IOAZ waarbij de vordering is ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht.

1. Als de terugvordering het gevolg is van schending van de inlichtingenplicht blijft de hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit bij beëindiging of intrekking van de uitkering gedurende één jaar na de datum van beëindiging of intrekking van die uitkering gehandhaafd op het bedrag dat belanghebbende op grond van het gestelde in artikel 12, tweede lid van deze beleidsregels tijdens de periode van bijstandsverlening, diende af te lossen.
2. Indien tijdens het nemen van een terugvorderingsbesluit een ander inkomen wordt ontvangen dan een uitkering voor levensonderhoud op grond van de Participatiewet, IOAW of IOAZ, wordt gedurende één jaar na de datum van beëindiging of intrekking van die uitkering de hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit vastgesteld op het bedrag dat belanghebbende op grond van het gestelde in artikel 12, tweede lid, van deze beleidsregels tijdens de periode van bijstandsverlening, diende af te lossen.
3. Na afloop van de termijn zoals genoemd in het eerste en tweede lid, wordt de hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit vastgesteld op de volledige beslagruimte zoals bepaald in artikel 475d van het wetboek Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 15. Tussentijdse beoordeling van een betalingsverplichting door het dagelijks bestuur

1. Één jaar na de datum van beëindiging of intrekking van de uitkering, stelt het dagelijks bestuur een draagkrachtonderzoek in.
2. Wanneer het dagelijks bestuur als gevolg van een draagkrachtonderzoek besluit tot wijziging of handhaving van de eerder opgelegde betalingsverplichting, wordt belanghebbende hiervan in kennis gesteld bij beschikking. In het geval van een gewijzigde betalingsverplichting wordt deze opgelegd met ingang van de eerste dag van de maand die volgt op die van de beschikking.
3. Bij gegronde redenen die onmiskenbaar kunnen leiden tot wijziging van de eerder vastgestelde maandelijkse aflossingsverplichting, is het dagelijks bestuur een draagkrachtonderzoek in te stellen.

Artikel 16. Verzoek tot wijziging van een betalingsverplichting door belanghebbende

1. De belanghebbende kan een schriftelijk verzoek doen, onder bijvoeging van zijn financiële en andere relevante gegevens met bijbehorende afschriften van bewijsstukken, tot:
 - a. een wijziging van de eerder vastgestelde betalingsverplichting, of
 - b. tijdelijk uitstel van de opgelegde betalingsverplichting als bedoeld in artikel 4:94 van de Awb, omdat de belanghebbende meent de eerder vastgestelde periodieke aflossingsverplichting niet te kunnen voldoen.
2. Binnen de beslistermijn volgens art. 4:13, tweede lid van de Awb (acht weken na ontvangst van het verzoek) neemt het dagelijks bestuur een besluit over de aanvraag als bedoeld in het eerste lid en deelt dit aan belanghebbende mede bij beschikking.
3. Het verzoek tot wijziging van de betalingsverplichting schort de lopende verplichting niet op tenzij er sprake is van dringende redenen.

Artikel 17. Gevolgen bij het niet of niet meer voldoende voldoen van de betalingsverplichting

1. Indien de belanghebbende niet bereid is tot het treffen van een minnelijke betalingsregeling, of een eerder opgelegde betalingsverplichting niet meer nakomt, dan wordt het terugvorderingsbesluit ten uitvoer gelegd door middel van executoriaal beslag. Dit, overeenkomstig de artikelen 479b

tot en met 479g, behoudens artikel 479e, tweede lid van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, of beslag in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, op basis van de executoriale titel die is verbonden aan een dwangbevel, als bedoeld in artikel 4:114 Awb, en nadat de betalings- en aanmaningsprocedure is doorlopen als bedoeld in artikel 4:117 Awb.

Voor zover het dagelijks bestuur gebruik kan maken van de uitvaardiging van een dwangbevel (zoals bedoeld in artikel 60, vierde lid Participatiewet, 28, vierde lid IOAW en 28, vierde lid IOAZ) geschiedt dat door middel van toezending per aangetekende post.

Artikel 18. Rente en kosten

Indien moet worden overgegaan tot beslaglegging als bedoeld in artikel 17 van deze beleidsregels en de invordering is overgedragen aan een gerechtsdeurwaarder dan wordt de vordering verhoogd met de wettelijke rente en de op de invordering betrekking hebbende kosten.

Hoofdstuk 4. Invordering van de boete

Artikel 19. Vaststelling van de hoogte van de maandelijkse betalingsverplichting

De betaalverplichting bij een vordering die is ontstaan als gevolg van het opleggen van een boete wordt vastgesteld op de volledige beslagruimte zoals bepaald in artikel 475d van het wetboek Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 20. Volgorde invordering

Gedurende de periode dat de belanghebbende een Participatiewet, IOAW of IOAZ uitkering ontvangt wordt de boete-vordering ten opzichte van de terugvordering van onverschuldigde betaalde uitkering als preferente vordering aangemerkt.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Artikel 21. Hardheidsclausule

Door of namens het bestuur kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende worden afgeweken van de bepalingen van deze beleidsregels, indien toepassing hiervan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 22. Citeertitel

Deze beleidsregels kunnen worden aangehaald als "Beleidsregels terug- en invordering Participatiewet, IOAW, IOAZ Dienst SoZaWe Noardwest Fryslân".

Artikel 23. Inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden in werking met ingang van 7 december 2015.

Artikel 24. Overgangsbepaling

De Beleidsregels en uitvoeringsinstructies Terugvordering WWB en IOAW, zoals vastgesteld door het Bestuur op 22 april 2009 en de Werkinstructies Debiteurenadministratie WWB en IOAW, zoals vastgesteld door het Bestuur op 3 juni 2009 blijven van toepassing op vorderingen die zijn ontstaan als gevolg van het schenden van de inlichtingenplicht en betrekking hebben op de periode voor 1 januari 2013.